

Αριθ. 24.

Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 22 ΜΑΡΤΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 819. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψηφίσματα.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ σκοπὸν ἔθεμεν νὰ ἐνεργήσωμεν, καθόσον αἱ περιστάσεις συγχωροῦσι, τὸ ὑπ' Ἀρ. Γ' ψηφισμα τῆς ἐν Ἀργει Δ' Ἐθνικῆς Συγέλευσεως, τὸ ὅποῖον καταργεῖ τὰ τριτοδέκατα.

Ἐπειδὴ κατ' αὐτὸ τὸ ἴδιον ψήφισμα χρεωστοῦμεν νὰ διοργανίσωμεν τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων δικαιωμάτων οἰκονομικῶν διὰ το Εὐνικὸν Ταμείον, καὶ εὐκόλωτερον διὰ τοὺς πολίτας.

Ἐωσὶν νὰ δυνηθῶμεν νὰ συνάξωμεν τὰς ἀναγκαίας γνώσεις εἰς βούλμισιν σταθεροῦ δημοιμόρφου καὶ δικαίου οἰκονομικοῦ συστήματος.

Θέλοντες ἀφ' ἐνὸς μὲν μέρους νὰ συμμηρφωθῶμεν μὲ τὰ ψηφισθέντα παρὰ τῆς Δ' Ἐθνικῆς Συγέλευσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ μὴ στερήσωμεν τὸ Κρήτος ἀπὸ τοὺς ἐκ τῶν ἐφετεινῶν προσόδων πόρους κατὰ τὴν ἐνοικιαν τοῦ ἴδιου ψηφισματος, ταύτοχρονως δὲ νὰ χορηγήσωμεν καὶ εἰς τοὺς πολίτας ὅλην τὴν δυνατὴν εὐκολίαν εἰς τὴν ἀπέδοσιν τῶν δικαιῶν φόρων, καὶ νὰ τοὺς ἐλαφρώσωμεν ἀπὸ τὰ δυσβάστακτα βάρη τῆς μεταχορίσεως τῶν γεννημάτων, κτλ.

Δικαιούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α. Αἱ ἐκ τῶν προϊόντων τῆς γῆς προερχόμεναι ἔθνικαι πρόσοδοι ἐνοικιάζονται ἐπὶ δημοπρασίας διὰ ἐννού διόκληρον, τὸν παρόντα, γεόνον, ἥτοι ἀπὸ αἱ Μαρτίου τοῦ 1830 μέχρι τελούς Φεβρουαρίου τοῦ 1831.

Β. Οταν εἰς τὴν πρώτην δημοπρασίαν ἡ πλειοδοσία γένη ἐκ μέρους τῆς κοινότητος, δὲν τῆς ἀφαιρεῖται ἡ ἐνοικιάζομένη πρόσοδος, παρ' ἀφοῦ προστεθῶσιν εἰς τὴν δευτέραν καὶ γενικὴν δημοπρασίαν δέκα τοῖς ἑκατὸν περισσότερον.

Γ. Ή δημοπρασία θέλει γενῆ διπλῆ· ἡ πρώτη εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστης ἐπαργύριας καθ' ἑκαστον γωρίν, ἡ, τούτου μὴ γινομένου, κατὰ τμῆμα· ἡ δὲ δευτέρη καὶ γενικὴ εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως.

Δ. Οι ἐνοικιασταὶ θέλουν συγάζει αὐτὰς τὰς προσόδους

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἐποικία	Φοίνικες	36
Ἐξαρκεία		18
Τριμετία		9
Λίστην δρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ; έφημερίδος, εἰς δλα. δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρήτου, παρὰ τοῖς ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.		

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

κατὰ τὴν ἐπισυναπτομένην διάταξιν, ισχύουσαν διὰ ἐφέτος μόνον.

Δημητριακοὶ καρποί.

Ιδιόκτητα.	Ἐθνικά.	
Φοίν. Δεπ.	Φ. Λεπτά.	
Σῖτος τὸ κοιλὸν Κωνσταντινοπόλεως	- 32 - 80	
Κριθάρι	όμοιός	- 16 - 40
Σμιγάδι	"	- 24 - 60
Ἀραπούσιτι	"	- 24 - 60
Καλαμπόκιασπρον Σίκαλι, ή Βρίζχ	- 20 - 50	
Κεχρι, βρώμη, ταρι, καναβούρι	" - 10 - 25	

Οσπρια.

Ψευδία.	ἡ ὄκλ	- 2	2/3	- 6	2/3
Όλα ἐν γένει τὰ λοιπὰ οσπρια	"	"	1	1/3	- 3	1/3
Ψύκια	"	"	5	- 12	1/2	-

Βαμβάκι μὲ σπόρον ἀπὸ τὸ καρύδι						
εύγαλμένον	"	ἡ ὄκλ	- 4	-	10	-
Λινάρι καθαρισμένον	"	"	4	-	10	-
Καπνός	"	"	8	-	20	-
Σητάρι, γλυκάνισον, καὶ κύμινον	"	"	6	-	15	-

Μελισσια	τὸ κοφίνι	10	-			
Λεμόνια	ἡ χιλιάς	40	-			
Πορτοκάλια	"	60	-			
Ἐλαῖαι	ἡ ὄκλ	1	-			
Πιζάρι τὸ ημέρον	"	8	-	20	-	

Σταφίς Κορινθιακή		15	-			
Βαλκνίδι φιλόν	"	- 1 1/2	- τὸ ολον.			
Ουμοίον χονδρὸν	"	1	-	"		

Κρασί, ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ μούστου						
όχτὼ τὰ ἑκατὸν εἰς χρήματα,						
τὸ δὲ μέτρον θὰ γίνεται κατὰ						

τὰς συνηθείας, ἡ ἐπὶ τῶν ληγῶν						
ἡ ἐπὶ τῶν ἀποθηκῶν.						
Σταφιδια πωλούμενη	"	-	I	-		
Σταφίς μικρό τῆς Σάμου καὶ						
τῶν ἀλλων μερῶν ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΔΙΑΙΤΑΣ		-	I	-	ΔΗΜΟΣΙΑ ΙΔΙΑΙΤΑΣ	

Λιμύγδαλα	"	-	3	-		
Κάρυα	"	-	2	-	τὸ ολον	
Συκαὶ καὶ κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ.						

Συκαμινικῖαι 820 Ψηφισμα.						
-----------------------------	--	--	--	--	--	--

Ιδιόκτητα. Έθνικά.
Φοιν. Δεκ. Φ. Δεκτά.

Δέν δρα καιρ ποφόρα τέλεια.	
κυτριαί, νεραντζιαί, ροδιαί, μηλιαί, χυμωνιαί, απηδιαί, και λοιπά όμοιων όπωρων.	10
καστανιαί, ξυλοκερατική, βισινιαί, - κερασιαί, σχαρουχιαί, μεσπηλιαί, - και τα άμοια	5
Ρητζίνι, και κατράμι, . . . ή όκα - I 1/2	
Σκόρδος και κρομμύδια, φυόμενα έκτος των κήπων τὸ καντάρι - 20	- 50
Μπιστάνια ιδιόκτητα κατ' έκτιμησιν του ἐτησίου εισοδήματος όκτω τοῖς έκατον, τὰ δὲ έθνικά μπιστάνια 24 εἰς τὰ έκατον.	

Ε. Διὰ τοὺς ιδιοκτήτους κήπους, και περιβόλια, ἐκτὸς
τῶν περιεχομένων δένδρων, τὰ όποια φορολογοῦνται κατά τὴν
διάταξιν, ομοίως κατ' έκτιμησιν τοῦ ἐτησίου εισοδήματος
όκτω τοῖς έκατον· ἐν· δὲ μόνον στρέμμα, διὰ τὴν σικειακήν
χρῆσιν, ἀφίνεται ἀφορολόγητον εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ, ομοῦ μὲ
τὰ ἐμπεριεγόμενα δένδρα.

Ζ. Οι έθνικοι ἑλαιώνες, κῆποι, περιβόλια και ἀμπελῶ-
νες θέλουν διατεθῆ ἀλλως πως ἀκολούθως:

Ζ'. Τὸ περὶ κεραμέων, ἀσβεστοποιῶν, γυψοποιῶν, τουβλο-
ποιῶν και ἔργοι λάζων ἄλλων, ἀνάγεται εἰς τὸ περὶ ἐπιτοπίων
πόρων ψήφισμα.

Η. Τὰ ἐνοικια τῶν έθνικῶν μύλων, θεσπητίων, ἐργαστηρί-
ων, φυύνων, ἑλαιωτριβείων και λοιπῶν φιλαρτῶν κτημάτων
θέλουν λαμβάνεσθαι κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Θ. Τὸ ἄχυρον και η φύση, ως τροφὴ τῶν θιῶν, δὲν ὑπό-
κεινται εἰς κάνενα φόρον, ομοίως και τὰ ἀσταχολόγια.

Ι. Τὰ λεγόμενα θεριστικὰ και ἀλωνιστικὰ ὑπόκεινται εἰς
τὸν φόρον τῆς διατάξεως ως τὰ ιδιόκτητα.

ΙΑ. Οταν οἱ ἐνοικιασταὶ ἀνακαλύψωσιν ὅποιονδήποτε κτῆ-
μα έθνικὸν, καταπατούμενον ἀπὸ πολίτας, θέλουν ἀμέσως
ἀναφέρεσθαι διὰ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονο-
μίας ἐπιτροπὴν, η όποια θέλει διατάττει να τίθενται ὑπὸ¹
μεσέγγυον τὰ ἐκ τούτου έθνικὰ δικαιώματα, τὰ όποια θέλουν
παραχωρεῖσθαι εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, ὅταν ἀποδειχθῇ η ἄλη
θεια τοῦ πράγματος.

ΙΒ. Οι ἐνοικιασταὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παραδώσουν εἰς τὴν
ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας ἐπιτροπὴν εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου ὅλα
τῶν τῆς συνάξεως τὰ κατάστιχα.

ΙΓ. Οι ἐνοικιασταὶ θέλουν πληρόνεις εἰς τρεῖς δόσεις τὰ
ἐκ τοῦ ἐνοικίου χρήματα, ἀνευ τινὸς προφύσεως, το ἐν τρίτον
σύβιος μετὰ τὴν δημοπρασίαν, τὸ δεύτερον τρίτον μετὰ πέντε
μῆνας, και τὸ ὑπόλοιπον μετ' ἄλλους τρεῖς μῆνας· ἀλλὰ γρε-
ωστοῦν νὰ παρουσιάζουν ἀξιόχρεων ἔγγυητὴν τοῦ χρέους των.
Οι δὲ ἔχοντες νὰ πληρώσωσι διὰ γεννήματα, ητοι τοὺς δη-
μητριακοὺς καρποὺς εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, να πληρόνωσι
μετὰ δύο μῆνας, ἀφ' ης γίνη τὸ μέτρημα τῶν προϊόντων διὰ
δὲ τ' ἄλλα εἰδη, μετὰ ἕνα μῆνα· διθείσης δὲ ἐναντιότητος ἐκ
μέρους τῶν γρεωστούντων πολιτῶν, διατικητὴς θέλει ἐκθέ-
ται εἰς δημοπρασίαν τὸ πρᾶγμα, και πληρόνει τὸν ἐνοικια-
στὴν, η θέλει τὸν ἀσφαλίζει μὲ διοικούμενο διὰ τοὺς ἀσφά-
λειαν.

ΙΔ. Διὰ τὸ δικαίωμα προϊόντων, η κτημάτων, μὴ ἐμπερι-
λαμβανομένων, τυχὸν, εἰς τὸ παρὸν ψήφισμα, οἱ ἐνοικιασταὶ²
θέλουν ἀναφέρεσθαι διὰ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῆς

Οἰκονομίας ἐπιτροπὴν, ητις θέλει διατάττει σύμφωνα μὲ τὰ
νομιθετηθέντα εἰς τὸ παρὸν ψήφισμα.

ΙΕ. Η ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας ἐπιτροπὴ θέλει ἐνεργῆσει τὸ
παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Μαρτίου 1830.

‘Ο Κυβερνήτης

I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας
N. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἴσον ἀπαραλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Μαρτίου 1830.

Η ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας ἐπιτροπὴ

I. KΟΝΤΟΥΜΑΣ.

G. ΣΤΑΥΡΟΣ.

A. ΠΑΠΑΔΟΠΟΔΟΣ.

Ἀρ. 820. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα ΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

“Ἐχούτες εἰπ’ ὅψι τὸ Γ’ ψήφισμα τῆς ἐν “Ἄργει Ἐθνικῆς
Συνελεύσεως. δι’ αὐτοντούτοις τὰ τριτοδέκατα”

Θέλοντες κατὰ τὸ ὑπ’ Ἀρ. Η’ τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος
νὰ μεταρρύσθησιν και τὸν ΛΘ’ νόμον.

‘Ακούσαντες και τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
Ψηφιζόμενον.

Α’. Ἐκ τῶν συκῶν, απὸ μὲν τῶν ιδιοκτήτων Φοιν. Δεκ.
θέλει λαμβάνεσθαι διὰ τὰ ξηραινόμενα σῦκα τὰ
γινόμενα ἀμαθεῖς περιττοίς ποιότητος, τὰ μὲν
(ταΐδες.) λεγόμενα, τὴν χιλιάδα

Τὰ δὲ λοιπά

Δι’ ὅλα δὲ τὰ λοιπά εἰδη τὴν ρίζαν εἰς τέ-
λεια δειδρα

‘Απὸ δὲ τῶν ιδιοκτήτων τῶν εἰς έθνικὴν γῆν
φυτευμένων, τὸ διπλοῦν ἀφ’ ὅσον λαμβάνεται
ἀπὸ τὰς ιδιοκτήτους.

‘Απὸ δὲ τῶν έθνικῶν, τὸ ὅλον ζεῦ καρποῦ.

Β’. Ἐκ τῶν συκαμίνων και μυριῶν, δηλαδὴ
τῶν μαύρων και ἄσπρων, ἀπὸ μὲν τῶν ιδιοκτή-
των εἰς τέλεια δειδρά τῶν συκαμίνων τὴν ρίζαν.

Τῶν μουριῶν

Τῶν δὲ ιδιοκτήτων εἰς γῆν έθνικὴν φυτευμένων, τὸ διπλοῦν
ἀφ’ ὅσον λαμβάνεται ἀπὸ τὰς ιδιοκτήτους.

Τῶν δὲ έθνικῶν τῶν συκαμίνων, τὸ ὅλον

Τῶν μουριῶν

Γ’. Η ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας ἐπιτροπὴ θέλει ἐνεργῆσει τὸ
παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 7 Μαρτίου 1830.

Ο Κυβερνήτης I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας

N. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἴσον ἀπαραλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 Μαρτίου 1830.

Η ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας ἐπιτροπὴ

G. ΣΤΑΥΡΟΣ.

I. KΟΝΤΟΥΜΑΣ.

A. ΠΑΠΑΔΟΠΟΔΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑ ΛΑΦΑΙΔΑ

ΕΞ Αἰγαίης, 21 Μαρτίου.

Τὴν 9^η τοῦ ἐνεστῶτος, μνήμην τῶν Αγίων Τεσσαράκοντα
Μαρτύρων, ἐτελέσθη εἰς τὸ ἐνταῦθα Ορφανοτροφεῖον ἑορτὴ
εἰς μνήμην τῆς καθιδρύσεως αὐτοῦ. Η ἔξης ἐπίσημος ἀγα-

φορά προέδρου καὶ ὁ παρ' αὐτοῦ ἐκφωνηθεὶς κατὰ τὴν πανήγυριν λόγος διαγγέλλουσιν εἰς τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων ὅτι οὕτη θέλει ἀναπολεῖ εἰς τὸν Ἑλληνας τὴν καθιδύσιν τοῦ προτού κατὰ τὴν Ἑλλάδα φιλανθρωπικοῦ καταστήματος.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῷν Ἐκκλησιαστικῷν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδεύσεως Γραμματέα.

Οἱ Πρεδρος τῆς ἐών τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἐπιτρόποιος, "Ἐφορος καὶ Διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου, "Ἐφορος τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου.

Ημερινὴ ἑορτὴ, κατὰ συγκυρίαν ἐπιαύσιος οὗτα ήμέρα τῆς κτισεως τοῦ Ὀρφανοτροφείου, μὲν ἐφάνη ἡξία νὰ ἑορτασθῇ διὰ τὴν θέλησιν δημοσίου. Μετὰ τὴν Ἱερὰν λειτουργίαν τελεσθεῖσαν πασὰ τεῦ μητροπολίτου τῆς Αἰγαίου, παρόντος ἐμοῦ καὶ τῶν τοπιῶν Ἀρχῶν, ἥλθαμεν εἰς τὸ μέγα ἀκροστήριον τοῦ σχολείου τῆς ἀλληλοδιδακτικῆς μεθόδου. Ἐκεῖ ἀνεγνώσθη πρῶτον ὁ κατάλογος τῶν ὑποτρέψων, καὶ ἔπειτα ἐπροσκλήθησαν ἐν γένει κατὰ σειρὰν,

ἀοὶ μαθηταὶ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης,
β' οἱ τῆς Ἀριθμητικῆς καὶ Γεωμετρίας,
γ' οἱ τῆς Ἰχνογραφίας,
δ' οἱ τῆς Μουσικῆς.

Τούτων ὄλων προεξετασθέντων τυγχανοῦς, ἔξετάσθησαν σήμερον μερικῶς οἱ ἐγκριτῶρες, οσοι δηλαδὴ προηγουμένως εὑρέθησαν ἄξιοι τῶν βραβείων, τὰ ὅστια καὶ δημοσίως ἐλαβαν εἰς βιβλία. Τὰ παρατείγματα τῆς καλλιγραφίας, τῆς ἴχνογραφίας, καὶ τὰ δοκίμια τῆς μουσικῆς ἔθελεν τοὺς δεατάς. Μετὰ ταῦτα ἐγὼ ἀνέγνωσα τὸν ἐσώκλειστον λόγον, καὶ εἰ βραβεύθεντες ἀπέβεσαν τὸν στέφανον ἐνώπιον τῆς προτομῆς τοῦ Κυβερνήτου· τὰ γυμνιάσματα ἐτελείωσαν τὴν ἑορτήν. Πολλοὶ ἦσαν παρόντες ἀπὸ Τίνος ἐγκρίτους πολίταις, καὶ πολλαὶ Κύριαι, τῶν ὄποιων ἡ μητρικὴ εὐαισθησία ἐτίμητεν ἀξίως μιαν ἑορτὴν ἀφιερωμένην εἰς τὰ ὄρφανά τῆς Ἑλλάδος τέκνα.

Ἐν Αἴγινῃ, τὴν 9 Μαρτίου 1830.

A. ΜΟΥΣΤΟΞΥΔΗΣ.

"Ακόμη δὲν ἀπεπληρώθησαν δύο ἔτη, ἀφότου ὁ τόπος εὗτος ἦτον ἕηρα καὶ ἀφορος γῆ, καὶ τώρα ἀνεγείρεται ἐώς ἀργῆς οἰκοδόμημα σύμμετρον, εὐρύχωρον καὶ μεγαλοπρεπές. Καὶ δὲν τὸ ἀνήγειραν χεῖρες δούλων κατ' ἐπιταγὴν τίνος χαλεποῦ δεσπότου, ἀλλὰ χεῖρες πολιτῶν, εἰτινες ἀπάτριδες, ἀστεγοι, ἀποροι, πρὸς μίαν καὶ μόνην φωνὴν συναθροισθέντες, εὐρήκαν τὸν τεμιώτερον πόρον γωῆς μὲ τοὺς κόπους των. Καὶ δὲν ἔμελλαν οἱ κόποι εὗτοι νὰ θεραπεύσωσι τὴν τρυφήν καὶ τὸν τύφον, ἀλλ' ἀπὸ τὴν εὐεργεσίαν ὅριζόμενοι, ἀπὸ τὴν εὐεργεσίαν ὅριγονύμενοι, εἰς τὴν εὐεργεσίαν ἀπεδόθησαν. Σήμερον δὲ ἀκριβῶς ἐπερραιώθη ὁ κύκλος ἐνὸς ἐνιαυτοῦ, καθ' ὃν τὸ νεόκτιστον τοῦτο οἰκοδόμημα, ἀναπταννόν τὰς πύλας του, ἐδώκεν ἄσυλον εἰς ἑκατοντάδας ὄρφαιῶν, πυρὸς καὶ σφαγῆς λειψανα, τσαΐδας ἐξ ἀνδραποδισμοῦ λυρικούμενος, γυμνοὺς καὶ πλάνητας, ἀπὸ τὰ σωζόματα ἐκβαῖνοντας, ἐκδότους εἰς ἐπικείμενον θάνατον, καὶ εἰς χειρότερον τοῦ θανάτου κακὸν, τὴν φυλότητα.

"Ἐδώ λοιπὸν ἔσεις, ὡς παῖδες Ἑλλήνων, συντηρηθέντες καὶ συντηρούμενοι, ἐδώ τρεφόμενοι, ἐδώ περιβαλτόμενοι, ἐδώ τὰς εὐχεῖστους καὶ πολυχρήστους πρὸς τὸν βίον τέχνας καὶ τὰ γεάμματα διδασκόμενοι, παίδευσθε νόμιμον παιδίαν καὶ ἀγωγὴν σπουδαίαν, αἱ ὄποιαι, ὡς αὖται τερ-

πναι καὶ ὑγείαν πενέουσας, ἐπιφέρουσι ρώμην καὶ εὐεξίαν τοῦ σώματος, εὔρυθμιαν καὶ ἀνεσιν τῆς ψυχῆς, καὶ συντελοῦσι τὸ ἔνθυμον καὶ διανοητικὸν, εἰς ὃν σύγκειται ὁ ἀληθῆς χαρακτὴρ τῶν Ἑλλήνων. Τῶν μεγίστων δὲ τούτων ἀγαθῶν τίς εἶναι ὁ δοτήρ; Ἡ εἰς εὐγενοτύπων πάλλουσα καρδία σας προσανθάνεται τὴν ἀπόκρισίν μου· εἶναι ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὄποιον ἐπαναπαύθη ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις, καὶ τοῦ ὄποιον ἡ σύνεσις ἐσυμπλήρωσε τὰ κατορθώματα τῆς ἀνδρίας. Σεῖς λοιπὸς, ὡς μετράκια, τὰ ὅποια ἐδώκατε δείγματα τῆς εὐφυΐας καὶ ἐπιμελείας σας εἰς τὰ Γράμματα, τὴς Γυμναστικὴν, τὴν Μουσικὴν, τὴν Γραφικὴν, τὴν Μαργηνατικὴν, καὶ διὰ ταῦτα ἡξιώθητε τὸν στέφανον, ἀποθέσατε τὸν τώρα ἐνώπιον τῆς εἰκόνος τοῦ δοτήρος, ἥτις κατὰ ταύτην ἑορτάζειν ἡμέραν ἀνατίθεται. Ἄλλ' ἡ εἰκὼν αὐτη εἶναι ὀλιγοχρόνιος, καθὼς ἡ ἐξεικονιζομένη εἰς αὐτὴν σωματικὴ μορφή. Ἀθάνατος μύνον καὶ θεία εἶναι ἡ ἀρετὴ, ὡς ἡ ψυχὴ, τὴν ὅποιαν αὐτὴ στολίζει, καὶ ὡς ἡ ψυχὴ, ἥτις ἐξεύρει νὰ τὴν τιμᾶ. Ἀρχίσατε σεῖς, ὡς φίλοι των παιδίων, νὰ τὴν τιμᾶτε, καὶ αὐτὴ θέλει σᾶς στολίσει· οὐτως ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν πάντοτε θέλει διαρκέσει ἡ ἀληθινὴ εἰκὼν τοῦ πατρὸς καὶ εὐεργέτου σας.,,

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Παρακαλεῖται νὰ καταχωρήσῃς εἰς τὴν ἐφημερίδα σου τὸ ἔξις τραγικὸν συμβάν, διὰ νὰ γνωσίσῃ τὸ κείμονον τὸν ἀληθῆ χαρακτὴρα τοῦ Καρὰ Σουλεϊμάνη πατᾶ τῆς Κρήτης, τὸν ὄποιον διευφήμησαν πολλάκις ὡς ἡμέρου καὶ φλάνθρωπον.

Κατὰ τὸν Ιούνιον τοῦ παρελθόντος ἔτους, μία Ἑλληνικοποιικὴ γολέγητα ἀπὸ τὰς Καστίας, ὀνομαζομένη Πισσειδῶν καὶ πλοιαρχουμένη ἀπὸ τὸν Ἰωάννην Καραμανλῆν, περιπλέουσα διὰ τὸ ἐμπόριον τῆς εἰς τὰ παράλια τῆς Κρήτης, κατεσχέθη παρὰ τοῦ ἐν Σήτᾳ τουφεξιματη τοῦ ῥηθέντος Καρὰ Σουλεϊμάν Πασᾶ. Ὁστις τὴν ἀσέωτημψεις τούτον, εἰς τὸ μεγάλον Κάστρον, μὲ μόνου ἐξ ναύτας, διότι διλοιάρχος μὲ τὸ ἐπιλοιπον τοῦ πληρώματος κατέφυγον μὲ τὴν λέμβον εἰς τὰ παρασάλια Σουνὰ καὶ διεσώθησαν. Ο πασᾶς, οὗτος, ἀφοῦ ἐκράτησε τὴν γολέτταν καὶ τὸ ἐν αὐτῇ φορτίον, ἔρρψε τοὺς ἐξ ναύτας εἰς τὸ δετμωτήριον. Εἶναι δύο περίποι μῆνες, ἀφοῦ ὅτου ἐπέρατεν ἀπὸ ἐδῶ ὁ ῥηθεὶς τουφεξιματης, σταλμένος ἀπὸ τὸν Καρὰ Σουλεϊμάν Πασᾶν διὰ ὑποθέσεις του εἰς τὴν Σμύρνην, καὶ εὑρεθέντες ἐνταῦθα τόσον ὁ Ἰωάννης Καραμανλῆς πλοιάρχος τῆς γολέττας, καθὼς καὶ μέρος ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς τῶν φυλακωμένων, ἐδωκαν εἰς τὸ "Ἐκτάκτον" Επίτροπον ἐγκαρένοι μὲ τοὺς συμμετόχους ἐκταύρους τοῦ πλοίου καὶ φορτίου αὐτοῦ ἀναφορὰν, διὰ νὰ ἐμποδισθῇ ὁ τουφεξιματης, ἐως νὰ εἰδοποιηθῇ ἡ Κυβερνησίς καὶ νὰ γένη πρόνοια περὶ τῶν φυλακωμένων.

Ἡ Κυβερνησίς ἐν τούτοις διέταξε τὸν "Ἐκτάκτον" Επίτροπον νὰ ἀφήσῃ ἐλεύθερον τὸν Τουφεξιματην, τὸ δωσόν καὶ ἔγεινε, καὶ αὐτὸς ἀνεχώρησεν παρευθὺν διὰ τὴν Σμύρνην. Ἄλλ' ὁ αἵμοβόρος Καρὰ Σουλεϊμάν Πασᾶς, εὐθὺς ὡς ἔμαθεν ὅτι ἐμποδισθῇ ὁ τουφεξιματης του εἰς τὴν Σύραν, χωρὶς νὰ ὑπομείνῃ ὀλίγον διὰ νὰ ίδῃ, καὶ τὸ ἀποδημόμενὸν τῆς κρατήσεως, ἀμέτως τὴν 18 Ιανουαρίου διετάσσει νὰ σύρουν τοὺς ἐξ δυστυχεῖς ναύτας απὸ τὴν Συλακήν, καὶ προστάξει ὁ ἀωάνθρωπος νὰ τοὺς ἀγχονήσουν, το ὅποιον καὶ παρευθεῖς ἔγεινε.

Τοισυτοτρόπως αὐτὸς ὁ ἄξιος τοῦ δύοματος του Καρὰ Πασᾶς εἰς περώτην εἰδησιν προσφερίν καὶ ἀπλοῦ ἐμποδίου

ἴνος ὑπαλλήλου του ἐθυτίατες ἀνηλεῶς ἐξ ἀθώους καὶ τιμίους Ἑλληνας, πατέρας οἰκογενειῶν, οἵτινες οὐδὲ μετοχὴν κανεῖσχον εἰς τὸ ἐμπόδιον τοῦ τουφεξίμπαση.

Ἐν Σύρφ, τὴν 13 Φεβρουαρίου 1830.

Εἰς τῶν Συνδρομητῶν σας.

Ποικίλα.

Περὶ Τὸρας.

Τῆς νῆσου ταύτης, ητοι επὶ τῶν ἡμερῶν μας κατέστη περίφημος διὰ τὴν ἐνεργητικότητα καὶ τὸ ἀτρόμητον τῶν ναυτῶν της, μόλις εὑρίσκεται τὸ ὄνομα εἰς τοὺς παλαιούς. Ο πατὴρ τῆς ἱστορίας (Ἡρόδοτ. ἐν Β.ελ. I'. 59) διηγεῖται ὅτι οἱ Σάμιοι φεύγοντες μὲτὰ πλοΐα τῶν τῆς τυχανίαν τοῦ Πολυκράτους ἀρ. χθησαν εἰς Σ. φιον, καὶ ἀργυρολογήσαντες παρὰ αὐτῆς τῆς νῆσου, πολλὰ εὐδαιμονούσης, τότε διὰ τὰ μεταλλεῖα, ἔκατὸν τάλαντα, ἡγόρασαν ἀπὸ τοὺς Βριτικοὺς τὴν Τὸρέαν νῆσον προκειμένη τῆς Πελοπονῆσου. Φάνεται δὲ ὅτι οἱ φυγάδες οὗτοι ἐσκόπουν νὰ κτίσουν εἰς αὐτὴν ἀποικίαν, ἀλλ' εὐθὺς μετενοήσαν, καὶ παραδόντες τὴν Τὸρέαν εἰς τοὺς Τροιζηνίους διὰ νὰ τὴν φυλάττουν, οὐσῆγαν εἰς τὴν Κρήτην καὶ κατώκησαν εἰς τὴν Κυδωνίαν. Περὶ τῆς Τὸρέας εἶχε γράψει καὶ ὁ ἱστορικὸς Ἐκατῖος, καὶ λέγει Στέρανος ὁ Βυζαντιος (ἐν λέξει Τὸρέα). Ο γεωγράφος οὗτος ἀναφέρει ἀκόμη περικοπήν τινα του ΚΑ β.ελίου τῆς ἱστορίας τῆς Μουσικῆς Διοικίσιμου τοῦ Ἀλικαρνασσέως, ητοι ἀναφέρει περὶ ποιμένος τινὸς ἐξ Τὸρέας ὃς οἱ οἰκιζομένους Εὐαγοῦς, πάτη μὲν ἀγοραμάτου, οὐχ ἡγίον δὲ ποιητοῦ ἀγαθοῦ καὶ κωμῳδοποιοῦ. Ο Παυσανίας τίποτε ἄλλο δὲν λέγει εἰμὴ ὅτι πρὸ τοῦ Βουτόθρου δρόους τῆς Πελοπονῆσου κείται ἡ Απεροτία νῆσος, οὐ τολὺ ἀπέχουσα τῆς Τὸρέας (Β.ελ. Β. Κεφ. 34). Οθεν τὸ μὲν ἀληθὲς ὄνομα τῆς νῆσου εἶναι Τὸρέα καὶ τὸ τῶν ἐγκατοικῶν Τὸρεάτης. Τὸρα δὲ καὶ Τὸρεῖος οὔμιζεν εἰς τινα τῆς Αφρικῆς νῆσον παρὰ τὴν Καρχηδόνα κειμένην.

M—1.

(Ταχυδρόμος τῆς Ελλάδος.)

Κάρολος ὁ Μέγας ηθέλησε δι' αὐλῶνος νὰ συμμιχῇ τὸν Ρίου καὶ τὸν Δούναβιν, ἀλλὰ τὸ ἐλλειπτὲς τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τρόπων δὲν συνεχώρεσε τότε τὴν ἐκταλήρωσιν τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἐπινοήματος. Εταιρίας τις συσταθεῖσα ἐν Παρισίοις τὴν σύμμερον ἐτοιμάζεται ὑπὸ εὐμενεστέρους οἰωνεὺς οἰα ἐπαναλάβῃ τὸ σχέδιον τοῦτο. Ο ρόος τοῦ Δουνάβεως θέλει πλατυνθῆ καὶ ἀπαλλαχθῆ τῶν ἐμποδίων του ἀπὸ τοῦ Οὐλμοῦ μέχρι τῆς Στουλίγγης. Η ναυτιλία ἔπειτα θέλει διαχῆ δι' αὐλῶνος διερχομένου διὰ τοῦ Μαύρου Δάσους πρὸ τὸν ρόον τοῦ Κίντζιγκ. Τέλος πάντων θέλουν κάμει τὸν Κίντζιγκ πλωτὸν μέχρι τῆς μὲ τὸν Ρίου συρρόης αὐτοῦ παρὰ τὸ Κέλ. Η μεγαλητέρα δυσκολία θέλει ἀπαντηθῆ εἰς τὸ Μαύρον Δάσος, δῶσον θέλει γηίασθη ν' ανοίξωσι διώρυγα.

Τὸ σχέδιον τοῦτο εἶναι ὅντως Εύρωπαικόν τὸ μεγαλήτερον καὶ τὸ ὀφελιμώτερον ἀζ' ἢτα ἐπενοήθησαν μέτα τὴν πτῶσιν τοῦ Ρωμαϊκοῦ Βατταλίου. Διὰ τῆς συμμέτερης ταυτῆς οἱ μέγιστοι δύο ποταμοὶ τῆς Εύρωπαικῆς ἡπείρου σε διαρρέοντες τοὺς εὐφρωντέρους αὐτῆς τόπους θέλουν συνιστᾶ ἔνα μόνον πλέον. Λατειρος δὲ ἐσωτερικὴ ναυτιλία θέλει συνδέει τὰ δύο πέρατά τῆς Εύρωπης. Διὰ μέσου τῶν ποταμῶν καὶ τῶν αὐλῶν τῆς Ολλανδίας ὁ περιηγητής θέλει εἰσβαίνει εἰς τὸ πλάτιον ἀττόδο τὸν ἐν Λανδίφ Πύργον, καὶ θέλει ὑπαγαίνει εἰς Κωνσταντινούπολιν χωρὶς νὰ πατήσῃ τὴν γῆν. Θέλει φθάνει μάλιστα διὰ τοῦ θύρατος εἰς τὰ ἀπώτατα πέρατα τῆς Λιθιωτίας, διερχόμενος ὅλην τὴν στερεὰν, Εύρωπην.

Η ἀνατολὴ καὶ ἡ δύσις θέλουν εὐρεῖη τοιουτορόπτως εἰς ἄμεσου σχεδίου συναφήν. Εξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ αὐλῶνος θέλει ἀποφεύγει τις τὰς ἐκτεταμένας τῆς Μεσογείου περιοδείας διὰ νὰ ἔρχεται εἰς τοὺς αἰγαλεὺς τοῦ Βιστώρου καὶ τῆς Μικρᾶς Ασίας. Οἱ καλοὶ ἐκεῖνοι τόποι εἰς πλοσιώτατοι ποτὲ χρηματίσαντες τοῦ κόσμου θέλουν εἶναι γράπτοι τινὰ πρὸ τῶν θυρῶν μας. Τὸ ἐκ Λανδίου ἀπεικινητὸν ταχύπλουν θέλει περιπλέει τοὺς αἰγαλεὺς τοῦ Πόντου, καὶ, δι' ἡ Ρωστικὴ Κυβέρνησις θελήσῃ ν' ανοίξῃ αὐλῶνα μεταξὺ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης, τῷ ὄποιον οἱ πυθμένες φύγεται ὅτι ὑπῆρξαν ποτε ἡμένοι, θέλομεν ἐμπορεῖ, διὰ τῶν ρεῖσχν τῆς δευτέρας ταύτης, νὰ ἐρχόμεθα πλέοντες ἔως εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Τμαλαίας. Απλῶς δὲ εἰπεῖν, ὁ τοῦ Δασούλας αὐλῶν θέλει γένει ἔτι ὀφελιμώτερος εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὸν πολιτισμὸν παρὰ ἐκείνου, τὸν δῶσον διενοήθησαν ν' ανοίξωσι διὰ τοῦ ιαθμοῦ τοῦ Παναμᾶ.

(Ἐφ. Λαυσάνης.)

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΔΙΜΗΝ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ. Καθ' ὅλον τὸν Φεβρουάριον.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. Έκ διαφόρων μερῶν τῆς ἐπικρατείας: τοῦ πλοίου καὶ 126 πλοιάρχων Ἑλλ. τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲν σίτον, ἀλευρά, σίνον, ράκκι, σταφίδας, λειμόνια, πορτογάλικη, ἀρκεσίτον, ἐλαῖς, λάδι, βαμβάκι, σπριτζ, κατεπάνη, κατεπάνη, ελαΐς, πίσιαν, ξυλείαν, σπριτζ, ἀλαζ. — Καὶ ἐν Αδστριακῶν μὲν σίτον εἰς Ζάχυνθον.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς διάφορα μέρη τῆς ἐπικρατείας: 15 πλοίων καὶ 153 πλοιάρχων Ἑλληνικῶν, τὰ μὲν πολλὰ εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲν σίτον, χριστόρ, λάδι, οφρακτή, βιλανίδι, ζιθρακτή, ζιλοκέρατα, δοπρά, σίνον, ράκκι, πορτογάλικη, ἀμύθιτα, καπνόν, ελαΐς, σπόργους, δίρματα, μέλι, σύκα, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν βρίκουν ίόντον μὲ διάφορα εἰδῶν. — Εἰς διάφορα μέρη τῆς Ελληνικῆς ἐπικρατείας: 8 Ελληνικά πλοία καὶ 113 πλοιάρχων, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μὲν λάδι, σφραγίδα, σίνον, τυρί, ἐλαΐς, περτογάλικη, ξυλείαν, ἀλαζ., μέλι, φοίνικας καλέαν, πατζιμάδι, ζιθρακτή, καδίους, σπόργους, δίρματα, κτλ.